

Roemenië 2012

Phoneo

Op uitnodiging van Stichting Phoneo gaat een team van Stichting Zienderogen

Cora van Dorst, Frank Tiesma & Samantha Trumpie aan het werk in de Roemeense dorpjes; Petelea, Targu Mures, Apalina & Rhegin.

Ik weet het nog goed, op 27 april 2012 kwam ik terug uit Roemenië na mijn eerste missie voor Zienderogen en begon ik meteen aan het missieverslag. Nu precies één jaar later mag ik weer gaan beginnen aan een missieverslag over mijn trip naar Roemenië. Net als vorig jaar ben ik weer diep onder de indruk, maar heel erg blij dat ik en mijn medereizigers zo veel mensen hebben kunnen helpen. Het was wederom een zeer geslaagde missie.

Zaterdag voor dag en dauw reden Cora, Frank & ik naar Dortmund om daar op het vliegtuig te stappen naar Roemenië. Na 1,5 uur vliegen kwamen we aan in het zonoevergoten Roemenië, waar we eigenlijk niet konden wachten om te gaan beginnen. Ilya Witte van stichting Phoneo ontving ons en gaf ons op de eerste dag een rondleiding door het welvarende gedeelte van Roemenië. Het land kent namelijk een groot contrast tussen arm en rijk. Waar de mensen in de steden Targu Mures en Servata, leven middels een redelijk normale standaard, kun je dat van de zigeuners in de zigeunerwijken (waar we later die week kwamen) niet zeggen.

Na een bijzondere, indrukwekkende, gezellige en vrolijke kerkdienst op zondagochtend, waren we allemaal volledig klaar voor de eerste meetdag op maandag in het zigeunerdorpje Petelea. Bijzonder om te zien hoe de mensen in Petelea leven, absoluut onder erbarmelijke omstandigheden. Onder begeleiding van super vertalers was de eerste meetdag een groot

succes. 125 Mensen zochten ons op in het schoolgebouwtje van stichting Phoneo om de ogen te laten meten. We hebben veel kinderen gezien, maar ook

mama, papa, oma en opa wilde graag hun ogen laten testen. Prachtig om te zien dat een jong meisje van 7 jaar, met behulp van een refractie sterkte van -9.00 dpt, een gezichtsscherpte haalt van 100% en dat er daarmee een wereld voor haar open ging. Dat zijn de momenten waar we het voor doen, die blijdschap op het gezicht is onbetaalbaar.

De tweede meetdag vond plaats in de stad Targu Mures, waar we wederom hele arme mensen voorbij zagen komen. Het is verschrikkelijk om te zien dat er zigeuners zijn die met een gezin van 10 in een zeecontainer wonen, zonder ramen of stromend water. En dan ook nog te bedenken dat het Roemeense klimaat alleen maar uitersten kent. Strenge winters en bloedhete zomers. Gelukkig konden wij deze dag veel voor hen betekenen, helaas niet het aantal van maandag kunnen evenaren, maar dat zorgde niet voor een minder voldaan gevoel.

Woensdag brachten we een bezoek aan het voor mij bekende Apalina. Vorig jaar was deze wijk aan een groot succes en dit jaar absoluut weer net zo. In de prachtige nieuwe kerk gingen we weer met een volle batterij aan de slag en die volle batterij hadden we nodig ook. De hele dag zijn we bijna non stop aan het meten geweest, uiteindelijk zagen we die dag 200 mensen en gaan we ook veel brillen maken. Mensen waren bijna aan het vechten om de kerk binnen te komen, maar gelukkig hebben we iedereen kunnen helpen. Het zeer gastvrije gezin van Cornel (een van de Roemeense locals) verzorgde voor ons een typisch Roemeense lunch en diner. Heerlijk gegeten en die goeie bodem heeft er voor gezorgd dat we ook zo hard konden werken. Moe maar heel erg voldaan gingen we slapen woensdag, want niets voelt beter dan dat je zo veel mensen kunt helpen.

Na het grote succes in Apalina, wisten we niet wat we donderdag moesten verwachten. Wederom gingen we naar het dorpje Petelea, waar we natuurlijk

maandag al heel veel mensen gezien hadden. Allereerst begonnen we met een tour door de wijk, waarna we er weer vol tegenaan konden.

De opkomst was iets minder dan maandag, maar daardoor zeker niet veel slechter. Iedereen die we kunnen helpen is namelijk al mooi meegenomen. 100 metingen verder, hebben we veel kinderen voorzien

van een goede bril en talloze volwassenen blij gemaakt met een leesbril. De dag sloten we af met een etentje met alle mensen van stichting Phoneo. Een onwijs gezellige avond, waar je elkaar toch ook op een andere manier leert kennen. Bijzonder om te horen met hoeveel toewijding de mensen voor deze stichting werken en alles in Nederland vaarwel hebben gezegd om de zigeuners te helpen. Ik heb daar heel veel bewondering voor.

Vrijdag was alweer de laatste dag. Een week gaat zo verschrikkelijk snel, onvoorstelbaar. 's Ochtends stond een bezoekje aan het ziekenhuis in Rheim op het programma. Ons idee was dat we daar gingen bekijken hoe de Roemenen nou eigenlijk met oogzorg bezig zijn. Er was echter wat miscommunicatie, met als resultaat dat we zelf als drie bijna optometristen twee patiënten zijn gaan zien in het ziekenhuis. Echt een hele bijzondere ervaring, om in een ziekenhuiskamer je visuskaart op te hangen en te gaan meten. Ik denk dat we de conclusie kunnen trekken dat een Roemeens ziekenhuis zich op geen enkel front laat vergelijken met een ziekenhuis in Nederland. 's Middags gingen we onze metingen doen in een inloophuis voor dak- en thuislozen. Mede door het hele mooie weer, zagen we maar een kleine groep mensen. Voor de zigeuners is mooi

weer, het ideale weer om op pad te gaan om geld te verdienen. Maar dat maakte de metingen van die dag zeker niet minder nuttig.

Terugkijkend op deze missie, denk ik dat ik wederom kan zeggen dat we goed werk hebben gedaan en wat ook nog steeds heel erg nodig is.

We hebben een geweldige week gehad, waarin we veel mensen hebben kunnen helpen en keer op keer weer versteld stonden van de grote armoede die

Roemenië onder de zigeuners kent. Het is echt onvoorstelbaar wat voor impact slecht zicht op de kwaliteit van leven heeft als je zo diep onder de armoedegrens leeft.

De kinderen die met een bril naar school kunnen, de ouderen die je ziet

glunderen als ze weer kunnen lezen, het is echt onvoorstelbaar. De mensen van

Stichting Phoneo doen waanzinnig goed werk! Ze zorgen dat arme kindjes een

maaltijd krijgen, een douche, schone kleding en naar school gaan. Dat nu ook

onze brillen een verschil gaan maken, geeft een heel goed en voldaan gevoel.

Eindstand: 560 metingen & ruim 140 brillen. Het was een geslaagde missie!!!

Samantha Trumpie, 28 april 2013